

Lampedusa i la globalització de la indiferència

Dc, 10/07/2013 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

“La cultura del benestar, que ens porta a pensar en nosaltres mateixos, ens fa insensibles al crit dels altres, ens fa viure en bombolles de sabó, que són boniques, però no són res, són la il·lusió d’allò que és fútil, provisional, que porta a la indiferència envers els altres, o millor, porta a la globalització de la indiferència”.

El primer [viatge del papa](#) Francesc ha estat històric. Ha estat un viatge a una de les illes que amaguen les vergonyes de les nostres societats occidentals que, malgrat la crisi actual, acumulen encara ara una gran part de les riqueses del món. Lampedusa és la Melilla d’Espanya, sense camps de golf. És una illa que reclou els immigrants que, de manera il·legal, volen arribar a Europa i són interceptats per la policia italiana. En diverses ocasions, ha acollit desenes de cadàvers d’immigrants morts.

Lampedusa representa un tipus de “mur de Berlín”, establert aquesta vegada pels occidentals, per protegir-se de les invasions dels afamats del món. Un mur que s’aixeca arreu d’occident i que es troba en la frontera mexicana, en els centenars d’aeroports dels nostres països, que sacseja Grècia, Turquia, Ucraïna, Marroc i molts altres països que esdevenen les noves terres de pas.

Doncs bé, des de Lampedusa i des d’un cayuco-pastera, el papa Francesc ha volgut testimoniar que l’Església és, en primer lloc, l’Església dels pobres. Ha volgut recordar-nos que en el nucli del missatge cristià es troben Les Benaurances. Ha volgut manifestar-nos que l’Església està, en primer lloc, al costat dels pobres i els perseguits.

Ha volgut també, però, adreçar-se de manera especial a tots els “benestants” occidentals, i especialment a tots aquells que miren cap una altra direcció davant del drama de la immigració i la pobresa.

Ha estat una interpel·lació directa a tots nosaltres. Potser ara, amb la crisi que ens afecta directament, ens adonem que hem donat valor a “bombolles de sabó” que ens han perfumat maliciosament, malmetent la nostra sensibilitat i el nostre criteri, endinsant-nos en un laberint fútil, fràgil, interessat, pervers: la indiferència vers l’altre. Com ha dit el papa Francesc, estem caient en la “globalització de la indiferència”. Al meu entendre, el viatge a Lampedusa marca -com intuïa molt bé Armand Puig- l’entrada en el [segon postconcili](#).